

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1895.

Treść: (M 36—38.) 36. Rozporządzenie, którem urząda się wypłatę plac wyznaczonych ustawą z dnia 1. maja 1889 dla systemizowanych nauczycieli w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze, tudzież wypłatę wynagrodzenia za zastępstwa w tych zakładach. — 37. Rozporządzenie, dotyczące się warunków prowadzania z zagranicy surowicy swoistej przeciw błonicy. — 38. Rozporządzenie, dotyczące się stęplowania obligacyj (losów) rosyjskiej pierwszej pożyczki premiowej rządowej z r. 1864 z powodu wymiany dawnych obligacyj za nowe egzemplarze.

36.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 18. lutego 1895,

którem urząda się wypłatę plac wyznaczonych ustawą z dnia 1. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 68) dla systemizowanych nauczycieli w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze, tudzież wypłatę wynagrodzenia za zastępstwa w tych zakładach.

§. 1.

Place należące się według ustawy z dnia 1. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 68) profesorom rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładów naukowych dyecezalnych i teologicznych zakładów naukowych głównych w Gorycy i Zadarze wypłacać należy z góry w ratach miesięcznych, przypadających pierwszego każdego miesiąca a mianowicie co do nominacyi, które nastąpią po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia od dnia rozpoczęcia służby, jeżeli ten przypada na dzień pierwszy miesiąca, w innych przypadkach od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi po dniu rozpoczęcia służby.

§. 2.

Dzień płatności dodatków pięcioletnich, należących się według ustawy z dnia 1. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 68), stosuje się do dnia, od którego w swoim czasie przypadała płatność pensyi.

Uprawniony do żądania dodatku pięcioletniego winien o nadejściu płatności takowego uwiadomić Władzę administracyjną krajową.

§. 3.

Do wynagrodzeń dla zastępców wykładających przedmioty katedr zwyczajnych w zakładach na wstępie wzmiankowanych, stosowane być mają odpowiednio przepisy o zastępstwach z dnia 3. czerwca 1839, Z. u. a. T. 67, str. 96 i n. a przy asygnowaniu odnośnych należitości postępować należy według postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. czerwca 1892, L. 7036 (Dz. rozp. M. W. Nr. 30).

§. 4.

Za posiłkowe wykładanie takich przedmiotów naukowych, dla których osobna katedra nie jest systemizowana i które tylko za wynagrodzeniem są wykładane, wydawać należy odnośnemu nauczycielowi kwotę systemizowanego wynagrodzenia, przypadającą za czas posiłkowej czynności służbowej.

§. 5.

Upoważnia się Władze krajowe do asygnowania we własnym zakresie działania przypadających pensyj, dodatków służbowych i dodatków pięcioletnich, jakoteż wynagrodzeń należących się w myśl §§. 3 i 4.

Asygnowanie emerytur dla profesorów zwyczajnych w myśl §. 3go ustawy z dnia 1. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 68) zastrzeżone jest Ministerstwu wyznań i oświaty.

Plener r. w.

Madeyski r. w.

37.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 22. lutego 1895,

tyczące się warunków sprowadzania z zagranicy surowicy swoistej przeciw błonicy.

Na zasadzie artykułu VI. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1889 a w porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, jakoteż z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi rozporządza się co do posyłek surowicy swoistej przeciw błonicy, która w myśl postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej jest według Nr. t. 64 jako „środek do szczepienia“ uwolniona od cła, że aż do dalszego zarządzenia, komory mają ekspedycyować takowe tylko w takim razie, gdy sprowadzane są z zakładów uznanych przez Ministerstwo spraw wewnętrznych jako najwyższą Władzę zdrowia za odpowiednie, a to dla aptek, dla instytutów naukowych Wydziałów medycznych, dla szpitali mających prawa zakładów publicznych, z wyłączeniem wszelkich pośredników.

Gdy posyłka tego środka przeznaczona jest do miejsca leżącego w krajach korony węgierskiej, komora ma ją wyekspedycyować a względnie przekazać do komory królewsko węgierskiej, ale także i posyłki przeznaczone dla szpitali prywatnych i muniyepiów z wyłączeniem wszelkich pośredników.

Do bezpośredniego sprowadzania tego środka leczniczego przez lekarzy lub osoby prywatne stosują się odpowiednio postanowienia §u 16go przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej, tyczące się sprowadzania z zagranicy leków przyrządzonych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od tego dnia, w którym komory otrzymają o niem wiadomość.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. lutego 1895,

tyczące się stęplowania obligacyj (losów) rosyjskiej pierwszej pożyczki premiovej rządowej z r. 1864 z powodu wymiany dawnych obligacyj za nowe egzemplarze.

Na zasadzie ustawy z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 32) o obligacyach premiowych, rozporządza się co następuje:

1. Ze skutkiem prawnym przewidzianym w §. 3 ustawy z dnia 28. marca 1889 pozwala się pod warunkami niżej przepisanimi na stęplowanie nowych obligacyj (losów) rosyjskiej pierwszej pożyczki premiovej rządowej z r. 1864 na sumę imienną po 100 rubli srebrem opiewających, które Rząd cesarsko rosyjski wydaje na miejsce dotychczas w obrocie będących takichże samych obligacyj z takim samym oznaczeniem seryj i numerów.

2. Dozwolone jest stęplowanie tylko tych egzemplarzy, które wydane są na miejsce losów pożyczki premiovej w punkcie 1 oznaczonej, poddanych dowodnie w swoim czasie ostęplowaniu w §. 5 ustawy z dnia 28. marca 1889 przepisane i opatrzone są takim samym oznaczeniem seryj i numerów.

Egzemplarze, wydane na miejsce losów nie ostęplowanych, są od stęplowania wyłączone.

3. Za ostęplowanie uiszczać należy stosownie do §. 5, ustęp 4 ustawy z dnia 28. marca 1889 i liczby bieżącej 13 wykazu A do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33) opłatę stęplową w kwocie 1 zł. 25 c. od każdego losu na sumę imienną 100 rubli srebrem opiewającego.

4. Na biuro do stęplowania nowych losów, które według punktów 1 i 2 mają być stęplowane, przeznacza się c. k. Urząd stęplowy naczelnny w Wiedniu, I. Riemergasse Nr. 7.

5. Strony, zamierzające żądać ostęplowania, winny dawne losy pożyczki premiovej w punkcie 1 oznaczonej, w ich posiadaniu będące i według ustawy z dnia 28. marca 1889 ostęplowane, z dołączeniem w dwóch wygotowaniach wyraźnego wykazu seryj i numerów, który podpisać ma strona imieniem i nazwiskiem a oraz podać swój stan, miejsce zamieszkania i mieszkanie, przedstawić najpóźniej aż do dnia 31. maja 1895 w Wiedniu, c. k. Naczelnemu urzędowi stęplowemu, w innych miastach, w których znajdują się urzędy stęplowe, tymże urzędem, zresztą zaś urzędem podatkowym a względnie urzędem podatkowym głównym.

Nadsyłanie losów pocztą nie jest dozwolone, przeto urzędy stęplowe i podatkowe nie mają przyjmować posyłek pocztowych takie losy zawierających.

6. Urząd ma pod surową odpowiedzialnością niezwłocznie jeszcze w obecności strony sprawdzić dokładność i wyraźność wykazów seryj i numerów przez porównanie ich z losami oryginalnymi, zbadać dokładnie, czy każdy z przedstawionych losów jest opatrzony znaczkami stęplowymi emisji zarządzanej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 6. stycznia 1888 (Dz. u. p. Nr. 5) w kwocie 1 zł. 25 c., czy znaczki są przez urząd do tego uprawniony według przepisu przypieczętowane i czy nie zachodzi podejrzenie przekroczenia ustawy.

7. Jeżeli podejrzenie takie zachodzi, odnośny los z podaniem powodów podejrzenia przesłać należy jak najspieszniej Władzy skarbowej I. instancji do dalszej czynności urzędowej; w razie innych wątpliwości odrzucić należy losy bez żadnej czynności urzędowej z podaniem powodów.

Jeżeli nie zachodzi żadna wątpliwość, urząd winien na obu egzemplarzach wykazu seryj i numerów napisać potwierdzenie, że spisane w nim losy rosyjskiej pierwszej pożyczki premiowej rządowej z roku 1864 zostały zbadane i były według przepisu ustawy z dnia 28. marca 1889 ostęplowane. Do tego potwierdzenia dołączyć należy uwagę, że odpowiednio nowe egzemplarze przedstawione być mają do ostęplowania najpóźniej aż do 31. sierpnia 1895, tudzież datę, poczem potwierdzenie to podpisać mają dwaj wyżsi urzędnicy i wyciśnięta być ma pieczęć urzędu.

Następnie losy i jedno wygotowanie potwierdzonego wykazu zwraca się stronie, która obowiązana jest postarać się w terminie o wymianę dawnych egzemplarzy za nowe.

Drugie wygotowanie wykazu winien urząd zachowywać starannie.

Potwierdzenie urzędowe wykazów jest według poz. tar. 117, lit. m ustawy o należnościach warunkowo uwolnione od opłaty.

8. Najpóźniej aż do 31. sierpnia 1895 winna strona podać do ostęplowania nowe egzemplarze w tym samym urzędzie, któremu dawne egzemplarze stosownie do punktu 5go były przedstawione a to po przyklepieniu na nich według przepisu punktu 5go rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33) znaczków stęplowych odpowiednich opłacie ustawowej (punkt 4) i razem z potwierdzonym urzędownie wygotowaniem wykazu w jej ręku będącym.

Losy nadsyłane pocztą nie będą przyjmowane do ostęplowania (punkt 5, ustęp końcowy).

9. Urząd bada zgodność oznaczenia seryj i numerów nowych egzemplarzy z obu wygotowaniami wykazu, tudzież jakość przyklepionych znaczków stęplowych i jeżeli pod tym względem nie zachodzi żadna wątpliwość, potwierdza stronie odbiór losów na przedstawionem przez nią wygotowaniu wykazu.

Drugie wygotowanie wykazu, tudzież losy posyła urząd najpóźniej w ciągu 24 godzin pocztą do c. k. Urzędu stęplowego naczelnego w Wiedniu.

Gdy strona sama przedstawia losy c. k. Urzędowi stęplowemu naczelnemu w Wiedniu, w takim razie, jeżeli ostęplowanie może być wykonane niezwłocznie, nie daje się potwierdzenia odbioru przedstawionych losów.

10. Urząd stęplowy naczelny skutecznie ostęplowanie w sposób przepisany w punkcie 16 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33), poczem losy nadesłane przez inne urzędy zwraca tymże urzędowi zatrzymując wykazy oryginalne a dołączając natomiast ich odpisy jako konsygnacyą.

11. Losy ostęplowane wydaje się stronie za zwrotem wykazu w jej ręku będącego i przez nią pokwitowaniem opatrzonego.

12. Gdyby zaś strona nie mogła przedstawić wydanego jej, potwierdzeniem urzędowym opatrzonego wykazu, lub gdyby w ciągu dni 14 po otrzymaniu uwiadomienia nie zgłosiła się w celu odebrania losów, odnośne losy razem z odpisem drugiego wygotowania wykazu złożone będą na rzecz strony w Sądzie.

13. C. k. Urząd stęplowy naczelny utrzymywać ma według przepisu punktu 21 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33), dziennik czynności stęplowania, który razem ze wszystkimi w Urzędzie stęplowym naczelnym zachowywanymi wykazami i potwierdzeniami co do złożenia losów w Sądzie (punkt 12) odsyłać należy najpóźniej aż do 30. września 1895 za pośrednictwem departamentu rachunkowego c. k. Dyrekcyi skarbowej krajowej w Wiedniu do departamentu II. rachunków specjalnych Ministerstwa skarbu.

Do tegoż departamentu rachunków specjalnych urzędy stęplowe i podatkowe poza obrębem Wiednia nadsyłać mają bezpośrednio w tym samym terminie wygotowania wykazów potwierdzeniem strony opatrzone, a według okoliczności potwierdzenia co do złożenia losów w Sądzie (punkt 12).

Plener r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1895, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
„ „ 1859 „ 1868 „ 12 „	1879 „ 1888 „ 20 „
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
1850 „ . . .	5 „ 25 „	1866 „ . . .	2 „ 20 „	1882 „ . . .	3 „ — „
1851 „ . . .	1 „ 30 „	1867 „ . . .	2 „ — „	1883 „ . . .	2 „ 50 „
1852 „ . . .	2 „ 60 „	1868 „ . . .	2 „ — „	1884 „ . . .	2 „ 50 „
1853 „ . . .	3 „ 15 „	1869 „ . . .	3 „ — „	1885 „ . . .	1 „ 80 „
1854 „ . . .	4 „ 20 „	1870 „ . . .	1 „ 40 „	1886 „ . . .	2 „ 30 „
1855 „ . . .	2 „ 35 „	1871 „ . . .	2 „ — „	1887 „ . . .	2 „ 50 „
1856 „ . . .	2 „ 45 „	1872 „ . . .	3 „ 20 „	1888 „ . . .	4 „ 20 „
1857 „ . . .	2 „ 85 „	1873 „ . . .	3 „ 30 „	1889 „ . . .	3 „ — „
1858 „ . . .	2 „ 40 „	1874 „ . . .	2 „ 30 „	1890 „ . . .	2 „ 70 „
1859 „ . . .	2 „ — „	1875 „ . . .	2 „ — „	1891 „ . . .	3 „ — „
1860 „ . . .	1 „ 70 „	1876 „ . . .	1 „ 50 „	1892 „ . . .	5 „ — „
1861 „ . . .	1 „ 30 „	1877 „ . . .	1 „ — „	1893 „ . . .	3 „ — „
1862 „ . . .	1 „ 40 „	1878 „ . . .	2 „ 30 „	1894 „ . . .	3 „ — „
1863 „ . . .	1 „ 40 „	1879 „ . . .	2 „ 30 „		
1864 „ . . .	1 „ 40 „	1880 „ . . .	2 „ 20 „		

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materij.